

ע"פ 13415/07/16 - ליזרוביץ שמואל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

08 ספטמבר 2016

עפ"ת 13415-07-16 ליזרוביץ שמואל נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט ד"ר שמואל בורנשטיין
המערער ליזרוביץ שמואל

נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

המערער וב"כ עו"ד איתן קנול

ב"כ המשיבה - עו"ד שירלי לוגסי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

בפניי ערעור על החלטת בית המשפט לתעבורה בפתח תקווה לפיה אין לבטל את פסק הדין שניתן כנגד המערער בהיעדרו בו הורשע בעבירה של נהיגה בדרך עירונית במהירות העולה על המהירות המרבית.

על המערער נגזרו עונש פסילה בפועל לתקופה של 6 חודשים, פסילה על תנאי 4 חודשים וקנס. המערער הגיש לבית משפט קמא בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו וטען כי לא התייצב לדין כיוון שהיה טרוד בניסיון למצוא פרנסה וכל עניין הטיפול בתיק "פרח מזיכרונו".

עוד טען כי ייגרם לו עיוות דין אם פסק הדין לא יבוטל, שכן, הוא לא נהג כפי שמיוחס לו בכתב האישום.

בית משפט קמא דחה את בקשתו של המערער בציינו כי זו הוגשה בשיהוי ניכר, כי המערער לא הראה טעם של ממש לאי התייצבותו וכי אין בטענות המערער כדי להצביע על עיוות דין.

עמוד 1

לטענת המערער שגה בית משפט קמא בהחלטתו זו, שכן, היה על בית משפט קמא שדן בעניין בהעדרו של המערער, לזמנו לדיון באמצעות צו הבאה כפי שביקש התובע, או לכל הפחות לדחות את הדיון לצורך איתורו.

לדברי ב"כ המערער פסק הדין שניתן בהעדרו של המערער נודע לו לראשונה רק ביום 5.6.2016 במסגרת הודעה שנשלחה אליו על ידי משטרת ישראל וכי מייד לאחר מכן הגיש בקשה לביטול פסק הדין. עוד הוסיף כי המערער לא יצר קשר עם עורך דינו כדי להתעדכן בדבר ההליך וזאת מסיבות כלכליות כפי שאף עולה מהדיון שהתקיים בבית משפט קמא בו ביקש עורך דינו של המערער להתפטר מהייצוג.

עוד הוסיף ב"כ המערער כי המערער כופר במיוחס לו בכתב האישום וכי ייגרם לו עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין, שכן הוא לא קיבל את יומו בבית המשפט ולא התאפשר לו לטעון כנגד המיוחס לו.

ב"כ המשיבה סומכת ידה על החלטת בית משפט קמא וטוענת כי לא התקיימו בעניין זה התנאים המצדיקים ביטול פסק דין שניתן בהעדרו של הנאשם.

אכן הכלל הרגיל הוא כי יש לדון נאשם בנוכחותו. יחד עם זאת הדין קובע חריג לכך בסעיף 240 לחסד"פ המאפשר לדון נאשם בעבירות תעבורה מהסוג בה הואשם המערער, אף שלא בנוכחותו.

בנוגע לטעמים המצדיקים ביטול פסק דין שניתן בהעדרו של הנאשם, קובע סעיף 130 לחסד"פ שני תנאים חליפיים המצדיקים ביטול הרשעה שניתנה בהעדרו של נאשם. האחד כי קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו, והשני, כי ייגרם לנאשם עיוות דין אם פסק הדין לא יבוטל.

באשר לתנאי הראשון מסכים אני עם החלטתו של בית משפט קמא לפיה לא עלה בידי המערער להצדיק את אי התייצבותו. היותו של המערער "טרוד" מסיבות אלו ואחרות לרבות מסיבות כלכליות אינה יכולה להוות סיבה מוצדקת ואינני סבור כי יש לצפות כי נאשם שבחר שלא להתייצב לדיון מסיבות אלו או אחרות יובא לדיון באמצעות צו הבאה. העובדה שהתובע ביקש כי המערער יובא באמצעות צו הבאה, כאשר בית המשפט קיבל את בקשתו החלופית לדון במערער בהעדרו, אינה נסיבה מצדיקה את ביטול פסק הדין.

באשר לתנאי השני המערער לא פירט כל טענת הגנה ממשית לגוף העניין ועל כן נראה כי אף תנאי זה לא התקיים.

אוסף כי אף העונש שהוטל על המערער הולם את מעשה העבירה והוא אף עונש מקל, ועל כן אף מטעם זה אין מקום להתערבותה של ערכאת הערעור.

לאור כל זאת הערעור נדחה.

ניתנה והודעה היום ה' אלול תשע"ו, 08/09/2016 במעמד הנוכחים.

ד"ר שמואל בורנשטין
שופט